

รายละเอียดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (Curriculum Standards & Indicators)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

บทเรียนนี้ถูกออกแบบโดยอิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารรอบด้าน โดยมีรายละเอียดเจาะลึกในแต่ละส่วนดังนี้:

1. การรับสารและการปฏิบัติตามคำสั่ง (ต 1.1)

ต 1.1 ม.2/1: ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน

คำอธิบาย: นักเรียนต้องสามารถจำแนกความแตกต่างระหว่าง "คำสั่ง" (Commands) กับ "คำขอร้อง" (Requests) ได้ รวมถึงเข้าใจลำดับขั้นตอนในคู่มือการใช้งานหรือคำแนะนำการทำกิจกรรมต่างๆ

เป้าหมาย: พัฒนาทักษะการฟังและอ่านเพื่อความเข้าใจ (Listening & Reading Comprehension)

โดยใช้คำเชื่อมบอกลำดับ (Sequence markers) เช่น *First, Then, After that* และ *Finally*

ต 1.1 ม.2/3: ระบุ/เขียนประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน

คำอธิบาย: การตีความข้อมูลจากภาพสัญลักษณ์ (Signs), กราฟ (Graphs), หรือตารางแผนผัง (Charts)

แล้วถ่ายโอนข้อมูลเหล่านั้นออกมาเป็นประโยคภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

ตัวอย่าง: การอ่านป้ายเตือนในที่สาธารณะแล้วอธิบายได้ว่า "You must not smoke here."

หรือการอ่านตารางเวลาแล้วเขียนประโยคเปรียบเทียบได้

2. ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล (ต 1.2)

ต 1.2 ม.2/2: ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์

คำอธิบาย: เน้นการฝึกใช้โครงสร้าง Modal Verbs (เช่น *Can, Could, Should, Must*)

เพื่อสร้างประโยคโต้ตอบให้เหมาะสมกับระดับความใกล้ชิดของบุคคลและสถานที่

การนำไปใช้: การฝึกสร้างประโยคคำถามเพื่อขอความอนุเคราะห์ (Asking for permission)

และการให้คำแนะนำเบื้องต้นเมื่อเพื่อนประสบปัญหา (Giving Advice)

ต 1.2 ม.2/3: พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ

ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

คำอธิบาย: ฝึกทักษะ "Functional English" หรือภาษาเพื่อการใช้งานจริง

นักเรียนจะได้เรียนรู้วิธีการยื่นมือเข้าช่วยผู้อื่น (Offering help) ด้วยความเต็มใจ และการปฏิเสธอย่างถ่อมหน้าใจ (Polite Refusal) เพื่อรักษาความสัมพันธ์อันดี

ตัวอย่างโครงสร้าง: "Would you like some help?" หรือ "I'm afraid I can't, but thanks for asking."

3. ภาษาและวัฒนธรรม (ต 2.1)

ต 2.1 ม.2/1: ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคม

และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

คำอธิบาย: หัวใจสำคัญของการสื่อสารคือ "กาลเทศะ" นักเรียนจะได้เรียนรู้เรื่องความแตกต่างของระดับภาษา (Formal vs. Informal) รวมถึงความสำคัญของน้ำเสียง (Intonation) และภาษากาย (Body Language) เช่น การสบตา (Eye contact) และการเว้นระยะห่าง (Personal space)

ผลลัพธ์: นักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจและไม่เกิดการเข้าใจผิดทางวัฒนธรรม (Cross-cultural understanding) เมื่อต้องปฏิสัมพันธ์กับชาวต่างชาติ
เนื้อหาบทเรียน (Lesson Content)

1. การปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำ (ต 1.1 ม.2/1)

ในการใช้ชีวิตประจำวัน เรามักจะเจอคำแนะนำ (Instructions) หรือคำชี้แจง (Explanations) ในรูปแบบต่างๆ เช่น

Vocabulary for Instructions:

First / Firstly: อันดับแรก

Next / Then: ต่อมา / หลังจากนั้น

Finally: สุดท้าย

Make sure to...: ตรวจสอบให้แน่ใจว่า...

Do not / Don't...: ห้าม...

ตัวอย่างประโยค:

Please turn off the lights before leaving. (กรุณาปิดไฟก่อนออกจากห้อง)

Don't touch the wet paint. (ห้ามสัมผัสสีที่ยังไม่แห้ง)

2. การเสนอ ให้ความช่วยเหลือ และการตอบรับ/ปฏิเสธ (ต 1.2 ม.2/3)

เมื่อเห็นผู้อื่นต้องการความช่วยเหลือ เราสามารถใช้โครงสร้างภาษาดังนี้:

Offering Help (การเสนอความช่วยเหลือ):

Can I help you? (ให้ฉันช่วยไหม?)

Would you like some help? (คุณต้องการความช่วยเหลือไหม?)

Let me help you with that. (ให้ฉันช่วยคุณเรื่องนั้นนะ)

Accepting Help (การตอบรับ):

Yes, please. That's very kind of you. (ค่ะ/ครับ รับกานด้วย ขอขอบคุณในความกรุณาครับ)

Yes, thanks. I'd appreciate that. (ขอบคุณค่ะ/ครับ ฉันซึ่งใจมาก)

Refusing Help (การปฏิเสธอย่างสุภาพ):

No, thank you. I can manage. (ไม่เป็นไรค่ะ/ครับ ขอขอบคุณ ฉันจัดการได้)

That's okay, I'm fine. Thanks anyway. (ไม่เป็นไรค่ะ/ครับ ขอขอบคุณที่ถามนะ)

3. การใช้คำขอร้องและคำแนะนำ (ต 1.2 ม.2/2)

โครงสร้างที่นิยมใช้เพื่อคุณภาพตามสถานการณ์ต่างๆ

Making Requests (การขอร้อง):

Can you... please? (ช่วย... หน่อยได้ไหม?)

Could you... please? (สุภาพกว่า Can)

Would you mind + [V.ing]...? (คุณจะรังเกียจไหมถ้าจะ...?)

Example: Would you mind closing the window?

Giving Advice (การให้คำแนะนำ):

You should... (คุณควรจะ...)

You ought to... (คุณควรจะ... - ใช้ในทางการมากขึ้น)

Why don't you...? (ทำไมคุณไม่... ละ?)

4. มารยาททางสังคมและวัฒนธรรม (ต 2.1 ม.2/1)

การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง (Tone) และกิริยาท่าทาง (Body Language) ให้เหมาะสมกับบุคคล

สถานการณ์ ภาษาที่ควรใช้

มารยาท/ท่าทาง

คุยกับผู้ใหญ่ ใช้คำสุภาพ เช่น *Could, Would, Please*

สบตาเล็กน้อย ยิ้มแย้ม

คุยกับเพื่อน ใช้ภาษาเป็นกันเอง เช่น *Can, Hey, What's up?* ท่าทางสบายๆ

การขอบคุณ *Thank you very much / I'm grateful.*

การพยักหน้า หรือยิ้มตอบ

5. กิจกรรมตรวจสอบความเข้าใจ (ต 1.1 ม.2/3)

Exercise: Match the sentence with the correct picture/situation.

"You should see a doctor."

(A) Offering help

(B) Giving advice

(C) Making a request

"Would you mind holding this bag for me?"

(A) Instruction

(B) Offering help

(C) Making a polite request

"Can I carry those books for you?"

(A) Offering help

(B) Refusing help

(C) Social etiquette

สรุปบทเรียน: การสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่เพียงแค่การใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง แต่คือการเลือกใช้ "ระดับของภาษา" ให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีในสังคม